

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Człowiek w swoim życiu obraca się w różnych środowiskach oraz jest częścią społeczności różnych instytucji. Początkowo jest to szkoła, później praca. Ważne aby na obu tych etapach kształtować w sobie postawę zgłębiania wiedzy i ciekawości nad sprawami którymi się zajmujemy. Jesteśmy także nierozrywnie związani ze sztuką. Ten kontakt odbywa się nie tylko podczas lekcji o tej treści w szkole. W sztuce możemy odnaleźć wartości, które stosowane uczynią nasze życie lepszym i bardziej wartościowym. Trzeba jednak umiejętnie ją wybierać, ponieważ może także przynieść negatywne efekty.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. L. M. Montgomery, *Ania z Zielonego Wzgórza*, wyd. GREG, Kraków 2018, s. 192-193.

Wstęp

Lektura *Ania z Zielonego Wzgórza* opowiada historię dziewczynki, która pomimo bardzo ciężkich doświadczeń jako dziecko, znajduje swoje miejsce na świecie na tytułowym Zielonym Wzgórzu w domu Maryli i Mateusza. Dziewczynka po przybyciu do ich domu pierwszy raz idzie do szkoły. Dla Ani jest to duże przeżycie, czym dzieli się ze swoją opiekunką.

Cytat

„– (...) To było podczas popołudniowej wycieczki. Och, Marylo, nasze wycieczki są wspaniałe! Panna Stacy wszystko tak ślicznie objaśnia. A potem piszemy wypracowania, których treścią są właśnie te nasze wspólne spacerki. A moje teksty są zwykle najlepsze.

– Aniu, jesteś bardzo zarozumiała, mówiąc takie rzeczy. Tylko nauczycielka może się w ten sposób wypowiadać i wydawać takie osądy.

Tak, i ona właśnie to zrobiła. Ale mimo wszystko wcale nie jestem zarozumiała. Jak mogłabym być zarozumiała, skoro jestem nieukiem z geometrii? Chociaż ostatnio zaczynam trochę więcej rozumieć. Panna Stacy tak jasno wszystko tłumaczy! Choć wcale się nie łudzę, że kiedykolwiek będę naprawdę dobra z tego przedmiotu, i zapewniam cię, Marylo, że jest to bardzo upokarzające uczucie”.

Podsumowanie

Jak widzimy na przytoczonym wyżej przykładzie Ania bardzo przeżywa swoje przygody

Program wychowawczy > Klasa VI > Wartość XXV > Mój związek z pracą, nauką, sztuką

w szkole i postępy w nauce. Dziewczynka bardzo szybko związała się ze środowiskiem szkolnym emocjonalnym związkiem. Dotyczy to także uczenia się. Dostrzega ona swoje zdolności ale też wady, choć stara się je niwelować.

3.2.1. B. Kosmowska, *Pozłacana rybka*, Wydawnictwo Literatura, Łódź 2018, s. 109-110.

Wstęp

Bohaterką książki Barbary Kosmowskiej pod tytułem *Pozłacana rybka* jest dziewczynka o mieniu Alicja. Podczas wakacji spędzanych u dziadków na wsi, przeżywa swoją pierwszą młodzieńczą miłość. Jej wybrankiem jest Robert, który marzy o tym aby dostać się do szkoły muzycznej. Chłopak pielęgnuje swój talent, o czym możemy się przekonać czytając poniższy fragment.

Cytat

„– (...) O kogo my tu mamy? Nasz Vivaldi! Cześć Robert – jęknęła Sara, wciąż przykładając do czoła wilgotny ręcznik. – No, pokaż te swoje skrzypce, bo Alicja nigdy mi nie wybaczy, że ten kawałek drewna nie doczekał się komplementów. – Piękne – powiedziała, gdy cała trójka pochyliła się nad futerałem. – I pewnie jeszcze grają...

– Nawet sobie nie wyobrażasz, co potrafią! – z dumą przyznał Robert i po chwili pokój utonął w delikatnej sonacie, to podnoszącej się w górę, to lekko opadającej na ziemię, niczym wolny ptak, szukający dla siebie dogodnego miejsca.

Alicja spojrzała na zasłuchaną mamę i poczuła się jak ów ptak, który znalazł dogodne miejsce. Nie musi się ani wznosić, ani opadać, by poczuć radość z przeżywanej chwili. I odetchnęli z ulgą, jaką musiał czuć Napoleon po każdej wielkiej wygranej bitwie...”.

Podsumowanie

Jak widać w przytoczonym cytacie, sztuka jest wartością uniwersalną. Jej piękno może docenić każdy, nie ważne jest pochodzenie, wiek czy klasa społeczna. Robert oczarowuje swoją grą na skrzypcach zarówno Alicję jak i jej koleżankę, która pierwszy raz słyszy jak chłopiec gra.